

לשמוע את קולה של מירה זכאי

דמותה של מירה מרחפת מול עיניי בציפייה לראות ולהיראות ובעיקר לשמוע זו את זו. קשה לי לחשוב שהיא לא תהיה שותפה למפעל האמנותי שאנחנו, חברי המערכת, מציעים לקהל שוחר מוזיקה ולקהל שוחר אמנות בארץ ומחוצה לה. היא האמינה שהמוזיקה היא אבן היסוד ברוחם של בני אנוש, שאין להימנע ממנה מכיוון שהיא כולה חירות, נחוצה לרבים ולא רק חביבה עליהם. את תחושת היסוד הזאת הביאה עמה מירה ממסעותיה לארצות אחרות ובמאמריה המגוונים על מלחינים ישראלים. ואת תחושת היסוד הזאת היא ביטאה גם במאמר שכתבה לחוברת השלישית של "פעילות".

האישיות הקורנת של מירה בשירים על ארץ ישראל, בלידר ובאריות שהיא שרה תחת שרביטם של מנצחים בארץ ובעולם, מתגלה בעיני דרך הביצוע של השיר "אור בראשית" מתוך הפרק הרביעי של סימפונית התחייה (מס' 2) שהלחין גוסטב מהלר. בשיר, הנמשך חמש דקות לערך, מירה ממצה את אישיותה הקורנת, הסובלת, הפגיעה אבל גם הנחרצת שהכרתי בחייה. היא צבעה את קולה בצבעים הרבים שהמוזיקה יצרה ביצירה זו. את הצבע האדום של הוורד על יופיו ועל מכאובו ואת אור היקרות של הנר הקטן המוביל את האדם אל אלוהים ואל חיי עד. מירה נתנה ביטוי בקולה לסבל האנושי הקיומי החרור בכאבה האישי, במלוא הפגיעות שחוותה בתור אמן, בתור אישה ובתור זמרת. לשיר שני חלקים, ומירה מצאה בשניהם השתקפות לאישיותה: תחילה היופי והזוהר לצד ייסורים וכאב. הוורד האדום מסמל, לדעתי, את נפשה המתבלטת, המסתתרת מעבר למאור הפנים שלה לכל אדם. ואחר כך, בחלק השני דרך ההתחברות לעולמו של הדובר בשיר, המחפש באור בראשית את האמת ואת הקרבה לאלוהים.

השירה של מירה נעשתה תחת שרביטו של גיאורג שולטי. החיבור האינטימי בין מנצח, זמרת ותזמורת יצר ביצוע מעורר השראה בכמה רמות. אפשר להיווכח בכניסות המדויקות שכמו מפלסות את הדרך למשפט המוזיקלי שמנגנים כלי

שושנה זאבי

הנשיפה, הכינורות והפעמונית. אפשר להיווכח בעומק הקולי, שבאמצעותו היא הצליחה לבטא את הצד המלנכולי ואת הזעקה הפנימית של הדובר, המחפש את האמת האלוהית. מירה זכאי הצליחה להביא בשיר את המנעד הרגשי רחב היריעה שלדעתי אפיין את אישיותה המורכבת: מוזיקאית מחוננת, חברה ואשת רעים.